

Okružni privredni sud u Banjaluci, sudija Danijela Šarčević, rješavajući u pravnoj stvari predlagača obezbjeđenja Grada Banjaluka, zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banjaluka, protiv protivnika obezbjeđenja „Autoprevoz“ a.d. Banjaluka, ulica Kralja Aleksandra I Karađorđevića bb, zastupanog po punomoćniku Nedeljku Krajišniku, advokatu iz Banjaluke, ulica Aleja Svetog Save broj 59, radi određivanja sudske mjere obezbjeđenja, donio je dana 04.10.2023. godine sljedeće

RJEŠENJE

Odbija se prijedlog predlagača obezbjeđenja Grada Banjaluka za određivanje sudske mjere obezbjeđenja, kojom bi se:

-zabranilo protivniku obezbjeđenja „Autoprevoz“ a.d. Banjaluka da otuđi, optereti, uništi ili raspoláže nekretninama označenim kao k.č. broj 2424/6, 2424/1, 2424/7, 2424/9 i 2424/22, upisanim u zk.ul. broj 7071 k.o. SP B., te parcelama označenim kao k.č. broj 16/13 i 16/41, upisanim u zk.ul. broj 7072 k.o. SP B. i parcelama broj 16/12 i 16/14, upisanim u zk.ul. broj 11937 k.o. SP B.

-zabranilo protivniku obezbjeđenja preduzimanje radnji po bilo kom pravnom osnovu, kojim se nanosi šteta predmetnim nekretninama

-naložilo javnim evidencijama o nepokretnostima da izvrše zabilježbu ove zabrane, odnosno da protivnik obezbjeđenja prizna i trpi da se na osnovu odluke suda o mjeri u javnim evidencijama o nepokretnostima u zk.ulošcima broj 7071, 7072 i 11937 k.o. SP B. izvrši upis predmetne zabrane, odnosno mjere obezbjeđenja, uz određenje da mjera stupa na snagu odmah i ostaje na snazi do pravosnažnog okončanja postupka, a žalba ne zadržava izvršenje, kao neosnovan.

Obrazloženje

Predlagač obezbjeđenja je dana 30.05.2023. godine podnio prijedlog za određivanje sudske mjere obezbjeđenja, sa zahtjevom da se protivniku obezbjeđenja zabrani da otuđi, optereti, uništi ili raspoláže nekretninama označenim kao k.č. broj 2424/6, 2424/1, 2424/7, 2424/9 i 2424/22, upisanim u zk.ul. broj 7071 k.o. SP B., k.č. broj 16/13 i 16/41, upisanim u zk.ul. broj 7072 k.o. SP B. i parcelama broj 16/12 i 16/14, upisanim u zk.ul. broj 11937 k.o. SP B, zatim preduzimanje radnji kojima bi se nanosila šteta predmetnim nekretninama, te da se naloži javnim evidencijama o nepokretnostima da izvrše zabilježbu ove zabrane, odnosno mjere obezbjeđenja. U istom navodi da je protivnik obezbjeđenja predmetne nekretnine prometovao, te da postoji opasnost od njihovog daljeg otuđenja, što bi moglo onemogućiti ostvarivanje prava predlagača; da iz zk.ul.broj 7071, 7072 i 11937 slijedi da je u istim upisana zabilježba vođenja spora pred ovim sudom po tužbi tužioca Grad Banjaluka, protiv tuženih „Autoprevoz“ a.d. Banjaluka, „Bewo real estate“ d.o.o. Banjaluka i „Bobar banke“ a.d. Bijeljina; da je predlagač u javnim evidencijama upisan na osnovu rješenja organa uprave broj: 21.11/714.1-833/20, protiv kojeg rješenja je predlagač izjavio žalbu; da je predlagač dokazao da je na ovim nekretninama sporno pravo svojine i da su ispunjeni uslovi za usvajanje istaknutog prijedloga.

U odgovoru na prijedlog i tokom postupka, protivnik obezbjeđenja je osporavao prijedlog, navodeći da nisu ispunjeni zakonski uslovi za donošenje predmetne odluke, kod činjenice da predlagač nije dokazao postojanje potraživanja; da protivnik obezbjeđenja nema namjeru prodavati nekretnine, iako je to mogao učiniti i u periodu prije podnošenja prijedloga; da je cilj protivnika obezbjeđenja da predmetne nekretnine budu u svojini predlagača, ali tek nakon što se isplati pravična naknada za iste.

Na ročištu održanom dana 27.09.2023. godine, predlagač je u cijelosti ostao kod svih navoda iznesenih u prijedlogu, kao što je i protivnik obezbjeđenja naveo da ostaje u cijelosti kod odgovora na prijedlog.

Predlagač obezbjeđenja je izveo sljedeće dokaze: presudu Osnovnog suda u Banjaluci broj: PS-480/88 od 20.06.1988. godine, presude Opštinskog suda u Banjaluci broj: Mals-727/84 od 18.12.1985. i Mals-289/83 od 20.10.1983. godine, ugovore broj: 05-1867/79 od 02.07.1979., 05-1867/79 od 22.10.1979. i 05-1867/79 od 16.10.1979. godine, dopis Zavoda za izgradnju broj: 05-1867/79 od 16.10.1979. godine, podnesak PRS, SZ Banjaluka broj: P-342/13 od 30.04.2013. godine, istorijat ZK uložka 7453 k.o. B. od 24.04.2013. godine, službena zabilješka od 31.10.1979. godine, dopisi broj: 05-8977/82 KD/VS od 10.01.1983., 05-1867/79 KD/VS od 14.07.1982., 05-1867/79 od 24.11.1980., 05-1867/79 od 26.08.1982., 05-8977/82 od 07.02.1982. i 05-1967/79 od 16.12.1982. godine, rješenje SO Banjaluka broj: 06/I-473-123/79 od 19.10.1979. godine, dopis Sektora za uređenje građevinskog zemljišta-Služba za pripremanje zemljišta broj: 05-1867/79 od 06.09.1982. godine, zaključci Izvršnog odbora SO Banjaluka broj: 0I/II-362/72 od 19.06.1979. i 10/I-450/79 od 07.09.1979. godine, specifikacija broj: 01-491/2-79, ugovor o korištenju sredstava bez obaveze vraćanja između SIZ-a i SO Banjaluka, zahtjev za dodjelu građevinskog neizgrađenog nacionalizovanog zemljišta broj: 02-4868/77 od 22.09.1977. godine, zahtjev za obezbjeđenje dodatnih sredstava potrebnih za podmirenje obaveza stvorenih u vezi sa izgradnjom I faze Nove autobuske stanice u Banjaluci broj: 0401-7719/8 od 12.01.1988. godine, odobrenje za izgradnju broj: 09/1-360-32/82 od 16.03.1982. godine, rješenje o dopuni rješenja Sekretarijata za komunalne i urbanističke poslove SO Banjaluka broj: 04-360-665/74 od 02.08.1974. godine, rješenje o odobrenju za građenje SO Banjaluka broj: 04-380-7/79 od 28.02.1979. godine, rješenje RUGIPP PJ Banjaluka broj 21.11/714-23/22 od 03.03.2022. godine, dopisi Zavoda za izgradnju broj: 02-5628/2003 od 23.01.2004. i 02-5628/2003 od 29.09.2003. godine, zk. uložak broj: 7453 K.O. B, dopisi RO Autoprevoz od 10.01.1983. i 07.02.1983. godine, dopis SO Banjaluka broj: 05-1867/79 od 06.07.1983. godine, tužba Zavoda za izgradnju od 11.07.1983. godine, žalba Zavoda za izgradnju od 01.11.1983. godine, rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj: PŽ-89/84 od 02.08.1984. godine, podnesak Zavoda za izgradnju od 13.02.1985. godine, žalba RO Autoprevoz od 10.03.1986. godine, rješenje Višeg suda u Banjaluci broj: PŽ-17/87 od 02.12.1987. godine, zaključak Izvršnog odbora SO Banjaluka broj: 01/II-190/78 od 10.04.1978. godine, rješenje Instituta za ispitivanje materijala broj: 911-1/04-360-63 od 08.05.1981. godine, odluka Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika broj: 06.2-2-275/04-9 od 20.11.2007. godine, dopunski ugovor od 26.09.1979. godine, žalba Grada Banjaluka broj: U-4927/21 od 03.01.2021. godine, rješenje RUGIPP, PJ Banjaluka broj: 21.11/714-1-883/20 od 08.12.2022. godine, odluke o formiranju komunalnog fonda Opštine Banja Luka („Službeni glasnik Opštine Banjaluka“, broj: 4/72), rješenje Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: U-I-125/77 od 10.06.1977. godine, prijava Osnovnom sudu udruženog rada o promjeni firme i djelatnosti SIZ-a za upravljanje građevinskog zemljišta i SIZ-a za prostorno uređenje i

komunalne djelatnosti, Statut Samoupravne interesne zajednice za prostorno uređenje i komunalne djelatnosti („Službeni glasnik Opštine Banjaluka“ broj: 3/84), rješenje Osnovnog suda udruženog rada Banjaluka broj: U/ I 204/88 od 13.04.1988. godine, odluka o prestanka rada SIZ komunalnih djelatnosti Banjaluka („Službeni glasnik Opštine Banjaluka“, broj: 11/90), službena zabilješka od 31.10.1979. godine, dopis o dostavi ugovora od 16.10.1979. godine, odgovor na zahtjev broj: 06-414-4/88 od 23.02.1988. godine, zahtjev Grada Banjaluka broj: 14-017-2554/22 od 10.04.2023. godine, uz dostavnicu, zahtjev za dostavu dokumentacije od 12.04.2023. godine, zahtjev za dostavu podataka od 07.04.2023. godine, zahtjev za upis zabilježbe spora od 18.04.2023. godine, pl. broj 701, 2330 i 1071 k.o. B. od 12.11.2014. godine, kopije katastarskog plana broj: BL-74 od 24.11.2014. i BL-83, 84, 94 i 95 od 02.12.2014. godine, istorijski propisni listovi za zk. uložak broj: 15048, 15049, 15050 i 7453 k.o. B., popisni listovi pl. broj: 2107 i 2606 k.o. B. 7, odluka SO Banjaluka broj: 12-012-200/90 od 28.12.1990. godine, prijavni „C“ list o promjenama nastalim izgradnjom objekta broj: 2/11-1 od 16.04.1974. godine, rješenja SO Banjaluka broj: 06/III-475-58/74 od 30.09.1974. i 06/III-475-87/77 od 14.06.1977. godine, rješenje Opštinske komisije za urbanizam, komunalne i stambene poslove broj: 109/I-360-43/80 od 15.05.1980. godine, urbanističko-tehnički uslovi za privremenu lokaciju dislociranih kioska iz kompleksa Veselina Masleše od juna 1978. godine, rješenje SO Banjaluka broj: 05-510-666/77 od 08.07.1977. godine, rješenje Sekretarijata za društvene poslove Banjaluka broj: 02-220-244 od 22.09.1976. godine, saglasnosti „Vodovodi i kanalizacija“ Banjaluka broj: 02-1471/1-JL od 19.04.1977. i „Elektrodistribucije BiH“ Sarajevo broj: BA/PM-2857/77 od 07.05.1977. godine, dopis Preduzeća za izgradnju Banjaluka broj: 02/IV-6454/77-VN od 19.04.1977. godine, rješenja Sekretarijata za komunalne i urbanističke poslove broj: 04-360-665/74 od 02.08.1974. i 04-360-147/77 od 10.08.1977. godine, potvrda Preduzeća za izgradnju Banjaluka broj: 2-4121/77 od 05.07.1977. godine, zaključak Izvršnog odbora SO Banjaluka broj: 10/I-458/79 od 07.08.1979. godine, odluka Izvršnog odbora SIZ-a od 15.10.1979. godine, aneks ugovora broj: 05-867/79.DS/VS od 01.03.1984. godine, dopis Autoprevoza broj: 542-1/88 od 26.01.1988. godine, pl. broj 1578, 3518, 2318, 40, 171, 2807, 2330, 701 i 99 KO Banjaluka 7 od 03.05.2023. godine, zk.ul. broj: 7072, 11937 i 7071 k.o. SP B. od 03.05.2023. godine, dopis Pravobranilaštva broj: P-469/22 od 03.05.2023. godine, sa izvještajem o raspodjeli plaćanja, članak objavljen u „Nezavisnim novinama“ dana 09.08.2023. godine, dopis Grada broj: 19-017-2554/22 od 18.08.2023. godine, program privatizacije državnog kapitala za „Autoprevoz“ Banjaluka broj: 1115-01/00 od 16.08.2000. godine, zahtjev Grada Banjaluka broj: 19-017-827/23 od 08.09.2023. godine i rješenje RUGIPP, PJ Banjaluka broj: 21.11/714.1-1239/23 od 14.09.2023. godine.

Protivnik obezbjeđenja je, kao dokaze, izveo: zk. izvratke broj 7071, 7072 i 11937 k.o. SP B. od 11.10.2021. i 18.04.2023. godine, presudu Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 006434 17 Ps 2 od 07.08.2017. godine, sa klauzulom pravosnažnosti, odluku Ustavnog suda BiH broj: Ap-820/18 od 19.02.2020. godine i rješenje RUGIPP-a, PJ Banjaluka broj: 21.11/714-1-883/20 od 08.12.2022. godine.

Na istom ročištu sud je, u smislu odredbe člana 269, a u vezi sa članom 147 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP) odbio prijedlog predlagača za izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku geodetske struke, nalazeći da bi se izvođenjem ovog dokaza zadiralo u samu osnovanost tužbenog zahtjeva. Osim toga, sud je imao u vidu i prirodu postupka po mjeri obezbjeđenja, koji je primarno hitan i kao

takav isključuje mogućnost izvođenja dokaza, koji se predlažu i izvode u redovnom parničnom postupku.

Cijeneći navode predlagača i protivnika obezbjeđenja, te izvedene dokaze, u smislu odredbe člana 269, a u vezi sa članom 8 ZPP, ovaj sud je odlučio kao u izreci rješenja, iz sljedećih razloga:

Predlagač u svom prijedlogu zahtijeva određivanje sudske mjere obezbjeđenja, kojom bi se zabranilo protivniku obezbjeđenja da raspolaže nekretninama upisanim u zk.ul. broj 7071, 7072 i 11937 k.o. B, preduzimanje radnji, kojima bi se mogla nanijeti šteta nekretninama, te prijedlog da se u u javnim evidencijama izvrši zabilježba zabrane, odnosno mjere.

Među strankama je nesporno:

-da je Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika dana 20.11.2007. godine donijela odluku, kojom je istorijska građevina-stara željeznička stanica (Muzej savremene umjetnosti Republike Srpske) u Banjaluci proglašen nacionalnim spomenikom BiH (odluka Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika broj: 06.2-2-275/04-9 od 20.11.2007. godine)

-da je Okružni privredni sud u Banjaluci dana 07.08.2017. godine donio odluku, kojom je odbio tužbeni zahtjev tužioca Grada Banjaluka, kojim je tražio da se utvrdi da je pravno valjan ugovor o regulisanju međusobnih odnosa ugovornih strana vezanih za dislokaciju stare autobuske stanice u Banjaluci broj: 05-1867/79 od 16.10.1979. godine i da slijedom toga tužilac ima pravo svojine na opisanim nekretninama, kao neosnovan (presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 006434 17 Ps 2 od 07.08.2017. godine, sa klauzulom pravosnažnosti)

-da je Ustavni sud BiH dana 19.02.2020. godine donio odluku, kojom je usvojena apelacija „Autoprevoz“ a.d. Banjaluka i „Bewo real estate“ d.o.o. Banjaluka, ukinuta presuda Višeg privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 006434 17 Pž 2 od 17.10.2017. godine i ostavljena na snazi presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj: 57 0 Ps 006434 17 Ps 2 od 07.08.2017. godine (odluka Ustavnog suda BiH broj: Ap-820/18 od 19.02.2020. godine)

-da je Republička uprava za geodetske i imovinskopravne poslove Banjaluka dana 03.03.2022. godine donijela rješenje, kojim je poništila rješenje Područne jedinice Banjaluka broj: 21.11/714-1-883/20 od 10.09.2021. godine, a kojim je dozvoljena uknjižba prava svojine u „B“ list zk.ul. broj 7071 k.o. SP B. na nekretninama označenim kao k.č. broj 2424/1, 2424/6, 2424/7, 2424/9 i 2424/22 u korist protivnika obezbjeđenja sa 1/1 dijela (rješenje RUGIPP PJ Banjaluka broj 21.11/714-23/22 od 03.03.2022. godine)

-da je Područna jedinica Banjaluka dana 08.12.2022. godine donijela rješenje, kojim je dozvoljeno brisanje upisa prava svojine Grada Banjaluka u „B“ listu zk.ul. broj 7071 k.o. SP B. na nekretninama označenim kao k.č. broj 2424/1, 2424/6, 2424/7, 2424/9 i 2424/22, zatim zk.ul. broj 7072 k.o. SP B. na nekretninama označenim kao k.č. broj 16/13 i 16/41 i zk.ul. broj 11937 k.o. SP B. na nekretninama označenim kao k.č. broj 16/12 i 16/14, te su uspostavljeni ranije provedeni upisi, kojima je na tim nekretninama uknjiženo pravo svojine u korist „Autoprevoz“ a.d. Banjaluka (rješenje RUGIPP, PJ Banjaluka broj: 21.11/714-1-883/20 od 08.12.2022. godine)

-da je protivnik obezbjeđenja u javnim evidencijama upisan kao nosilac prava svojine na predmetnim nekretninama (zk.ul. broj: 7072, 11937 i 7071 k.o. SP B. od 03.05.2023. godine).

Protivnik obezbjeđenja je osporavao prijedlog, navodeći da nisu ispunjeni uslovi za usvajanje istog, definisani članom 269 ZPP.

Odredbom člana 269 ZPP propisano je da se mjera obezbjeđenja može odrediti, ukoliko predlagač učini vjerovatnim postojanje potraživanja ili prava i ako postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik obezbjeđenja mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarivanje potraživanja. To dalje znači da predlagač ima obavezu dokazati postojanje prava ili potraživanja odgovarajućim dokazima (najčešće materijalne prirode) i postojanje subjektivne opasnosti, koja potiče od protivnika obezbjeđenja i koja se ogleda u tome da protivnik obezbjeđenja preduzima ili bi mogao preduzeti neku ugrožavajuću radnju, te uzročnu vezu između tog ponašanja i posljedice, koja bi se sastojala u sprečavanju ili znatnom otežavanju ostvarenja cilja predlagača.

Nadalje, odredbom člana 272 stav 1 tačka 1) i 273 stav 1 tačka 1) istog Zakona je regulisano da se, radi obezbjeđenja potraživanja, može odrediti zabrana protivniku obezbjeđenja da otuđi, sakrije, optereti ili raspolaže imovinom, na koju je usmjereno potraživanje, kao i da preduzima određene aktivnosti u cilju održavanja postojećeg stanja ili sprečavanja nastanka štete.

Postojanje potraživanja predlagač pravda činjenicom da je pravo vlasništva na predmetnim nekretninama sporno, što je u pokrenutom parničnom postupku potkrijepio podnošenjem protivtužbe, kojom je tražio utvrđenje ništavosti upisa prava svojine u korist protivnika obezbjeđenja i utvrđenje da je na istim parcelama stekao pravo vlasništva građenjem.

Prema sadržaju zk.uložaka broj 7071, 7072 i 11937 k.o. SP B, kao nosilac prava svojine na predmetnim nekretninama upisan je protivnik obezbjeđenja, za koju činjenicu je sud vezan u smislu načela povjerenja u javnu evidenciju, shodno odredbi člana 56 stav 1 Zakon o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 6/12, 110/16 i 62/18). Istina, upisano pravo svojine je oboriva pretpostavka, tj. dozvoljeno je dokazivanje suprotnog, ali u redovnom parničnom postupku pred nadležnim sudom, što je predlagač i učinio (podnošenjem protivtužbe). Međutim, u predmetnom postupku, koji je po prirodi hitan i čiji predmet raspravljanja ne može biti pravo svojine, ne može se uspješno isticati ta činjenica kao dokaz postojanja potraživanja prema suprotnoj strani. Pored toga, deklaratorni zahtjevi (kakav je i zahtjev iz protivtužbe) se ne mogu štititi isticanjem mjere obezbjeđenja, jer se mjera mora temeljiti na potraživanju predlagača, koji kod deklaratornih zahtjeva zbog prirode samog zahtjeva izostaje, kao što je to i u ovom slučaju. S druge strane, na okolnosti postojanja svojinskih prava predlagača na predmetnim nekretninama nisu dostavljeni odgovarajući dokazi (pravosnažne odluke upravnog organa ili nadležnih sudova ili aktuelne izvodi iz javnih evidencija, u kojima bi isti bio upisan kao nosilac prava svojine ili bilo kakav dokaz o postojanju obligacionog potraživanja), što dalje znači da sud na temelju izloženog nije mogao steći uvjerenje o postojanju bilo kakvog potraživanja predlagača prema protivniku obezbjeđenja.

Samo vođenje upravnog spora protiv odluka upravnog organa, donesenih povodom provođenja odluke Ustavnog suda BiH broj: AP-820/18 od 19.02.2020. godine, nije od takvog uticaja da bi dovelo do drugačijeg pravnog zaključka o već stečenom pravu vlasništva u predmetnom postupku, jer ga predlagač nijednim relevantnim dokazom,

provedenim u postupku po prijedlogu za donošenje sudske mjere obezbjeđenja, nije doveo u pitanje.

Kada bi zaključak suda o postojanju potraživanja bio drugačiji, imajući u vidu iznesene navode vezane za postojanje subjektivne opasnosti, takođe ne bi bilo mjesta utvrđenju da je isto dokazano, odnosno da opisano ponašanje protivnika obezbjeđenja ima za posljedicu otežavanje ili sprečavanje namirenja predlagača. Predlagač smatra da subjektivna opasnost proizilazi iz činjenice da je dana 09.08.2023. godine u „Nezavisnim novinama“ objavljen članak pod nazivom „Na prodaju parcela na kojoj je izgrađen Spomenik 12 beba“, a iz kojeg slijedi da je protivnik obezbjeđenja objavio oglas za prodaju prava na predmetnim nepokretnostima putem prikupljanja pismenih ponuda. Budući da se postojanje ove vrste opasnosti dokazuje odgovarajućim materijalnim dokazima (prvenstveno oglasima za prodaju), koje dokaze predlagač ne posjeduje, kako to proizilazi iz sadržaja dopisa broj: 19-017-2554/22 od 18.08.2023. godine, to se objavljeni novinski članak ne može uzeti kao relevantan prilikom utvrđivanja postojanja namjere protivnika obezbjeđenja da predmetne nekretnine otuđi, jer objavljivanje bilo kakve vijesti u novinama ne znači istovremeno da je ista istinita i zasnovana na tačnim i preciznim informacijama. Ovo posebno kod činjenice da je protivnik obezbjeđenja vlasnik nekretnina i da u smislu odredbe člana 17 Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15, 18/16 i 107/19) ima potpuno pravo na raspolaganje stvarima, koje u smislu odredbe člana 2 stav 1 istog Zakona, može biti ograničeno samo u određenim slučajevima, čije postojanje predlagač nije dokazao. Pored toga, sud zapaža da je prijedlog za donošenje sudske mjere podnesen u mjesecu maju 2023. godine i isti nije potkrijepljen nijednim materijalnim dokazom vezanim za namjeru protivnika obezbjeđenja da prometuje nekretnine, tako da se može zaključiti da postojanje subjektivne opasnosti otežavanja ili onemogućavanja predlagača u namirenju potraživanja, takođe, nije dokazano.

Kako se u odnosu na prijedlog za određivanje sudske mjere traži kumulativno ispunjenje uslova, propisanih članom 269 stav 1 ZPP, te kako prema utvrđenju ovog suda, u konkretnom slučaju, nisu ispunjeni traženi uslovi, to je prijedlog predlagača, kojim je tražio da se protivniku obezbjeđenja zabrani da raspolaže predmetnim nekretninama i preduzimanje potencijalno štetnih radnji, odbijen kao neosnovan.

Bez obzira na činjenicu da ZPP daje pravo na to da se kod nadležnog registra izvrši zabilježba ove mjere, sud istom nije udovoljio, imajući u vidu prethodni zaključak suda o osnovanosti istaknutog prijedloga.

Preostale dokaze predlagača sud nije posebno cijenio, budući da se isti tiču dislokacije „stare autobuske stanice“ i izgradnje nove autobuske stanice u Banjaluci, koje zemljište nije predmet ovog postupka.

O prijedlogu predlagača za donošenje privremene mjere obezbjeđenja, sud nije posebno odlučivao, iz razloga što nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 278 stav 1 ZPP, odnosno radi toga što predlagač nije učinio vjerovatnim da je mjera osnovana i hitna, te da bi se drugačijim postupanjem izgubila njena svrha.

O zahtjevima stranaka za naknadu troškova postupka sud nije donio posebnu odluku, kod činjenice da se među strankama vodi parnični postupak, u kojem će se

donijeti odluka o cjelokupnim troškovima postupka, pa i troškovima nastalim u postupku za razmatranje prijedloga za donošenje sudske mjere obezbjeđenja.

Na osnovu naprijed izloženog, a temeljem odredbe člana 175 stav 1 i 3, a u vezi sa članom 279 ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Sudija
Danijela Šarčević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Višem privrednom sudu u Banjaluci u roku od 8 dana od dana prijema rješenja, putem ovog suda.